

[Alfred Jensen.]

vil sige, at man skærer unødige ting fra. Det er rigtigt, det varer noget, inden vi kommer til vejs ende dér.

Det er nævnt her, at agenter lister folk til at skrive under på urimelige betingelser, men det kunne også nævnes, hvordan agenter, repræsenterende forskellige firmaer, går og kaprer forsikrede fra andre selskaber, når det drejer sig om lovpligtige forsikringer. Man var allerede i 30'erne kommet så vidt, at man erkendte, at det var rent urimeligt, at det var sådan, og at forsikringsvæsenet faktisk var modent til at blive rationaliseret. Man sagde dengang, hvad jeg mener er korrekt, at hvis alle lovpligtige forsikringer og alle livsforsikringer blev lagt ind under staten — det er det spørgsmål, jeg har rejst, og det er det, der er hovedspørgsmålet — så ville ordningen blive bedre og billigere. Det er klart, at det må den blive — hvis ikke staten selv vil udnytte det.

Det er klart, at det kan tilrettelægges på en sådan måde, at ingen konkurrerende foretagender vil være i stand til at komme ned på de samme billige præmier og de samme ydelser som et sådant stort foretagende. Ja, man kan selvfølgelig komme ud for konkurrence, der bringer likviditeten i fare, men det er rigtigt, at det, vi skal finde frem til, er sunde og gode betingelser, og dér gad jeg se den, der vil bestride, at et statselskab, der udelukkende tager hensyn til de forsikrede, er den bedste løsning af dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Hvis det ærede medlem havde fulgt forsikringslivets udvikling gennem den sidste menneskealder, og hvis han kendte noget virkeligt til det, ville han have lagt mærke til, hvilken disciplin Assurandør-Societetets Komité holder med hensyn til alt det, der hedder god forsikringsskik. Det vil føre for vidt i dag at gå i enkeltheder, i hvert fald i en kort bemærkning.

Jeg beklager meget, hvis det har undgået min opmærksomhed, at Karl Marx' anti-pati mod at sætte penge på rente er forladt af det kommunistiske parti her i salen.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg har vel ikke fra toppen fulgt de bestræbelser, der gøres for at

sikre god forsikringsskik her i landet, men jeg har fulgt dem fra anden side, og jeg må sige, at de absolut ikke er slået igennem på en sådan måde, at man kan sige, at de forsikredes — sparernes og den jævne mands — interesser er varetaget. Det er det, jeg har påtalt her, på samme måde som mit parti altid har gjort det og vil blive ved med at gøre det.

Det er selvfølgelig kedeligt, at det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke kender Karl Marx bedre, men det skulle glæde mig, om han af denne lille debat ville tage anledning til at studere disse spørgsmål noget mere, inden han udtaler sig så stærkt og med en sådan sikkerhed om dem. Det er lidet betryggende, at han udtaler sig om sager, som han ikke har undersøgt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Ragnild Andersen, Alfred Jensen, Aksel Larsen og Petra Petersen har meddelt mig, at de ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring og i lov om offentlig forsorg. (Om udvidelse af dagpengehjælpen før og efter en fødsel til at omfatte alle arbejdende kvinder med indtægt under sygekassegrænsen).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 6. februar, kl. 19 med følgende dagsorden:

1) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed og

forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.